

SIMAI MIHÁLY

boldog színek

Pataki Ferencnek

*jártomban-keltemben a Nakonxipán-
Tisza-Maros háromszög hajnal-oldalán
pont ott ahol a neve-nincs hiány
újjászüli a teremtő magányt
s / barbár / színeknek árja habzik
/ gyöngéd fény és öröm patakszík
s bizonyossággá válik a talány
hol a Lét fájdalma is szent öröm
– ott voltam vendég: FERENC PATAKÁN
s hogy ott lehettem százszor köszönöm*

*fény-fákon ott föllettem régi fészkeim
ringott ringatott szeretet-hazám
s a kéklő zöldben a zöldellő kékben
tűnődni jó volt a sugárzó Szépen
s merengni mind e Szépség Igazán
szívemben föl-fölszengett egy madár
aztán egy erdő az egész határ
egyszerre voltam hajnal és madárraj
égboltnyi szem világnyi gondolat
való amely határos a csodával
lehet hogy álmomban lehet hogy ébren
pupillám játszott a szín-orgonán
elvesztem akkor abban a zenében
s táncolt a lelkem FERENC PATAKÁN*

*néztem a színek milyen boldogok
hogy emelik föl arcukat a fényben*

*mint meztelen fürdőző asszonyok
szerelemvirág-izzás évadán
– asszony-akkordok az élet-zenében
időn-túli terek-fölötti álmok
varázsvidékén FERENC PATAKÁN*

*és talánnyá vált minden bizonyos
és hihetővé hogy valahol mélyen
lelkünkben mégis mégis él az Éden
a termő a teremtő szent Öröm
– beteltem Fénnyel FERENC PATAKÁN
köszönöm TESTVÉR! köszönöm*

MÚZSÁK EGYMÁSKÖZT (2000)